

Udskriftsdato: 2. januar 2026

CIR1H nr 9784 af 01/07/2022 (Gældende)

## Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Straffuldbyrdelseslovens § 123 b

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: CMS VB 9284

# Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Straffuldbyrdelseslovens § 123 b

## *1. Overblik og tjekliste*

## *2. Politiets efterforskning og sagsbehandling*

## *3. Forberedelse*

## **4. Jura**

### *4.1. Straffuldbyrdelseslovens § 123 b*

Ved lov nr. 157 af 31. januar 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf mv. blev der indsat en række nye bestemmelser i straffuldbyrdelsesloven med henblik på at indskrænke livtidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder i forhold til at modtage besøg, brevveksle, telefonere og mulighed for at komme med offentlige tilkendegivelser. Loven trådte i kraft den 1. februar 2022.

Med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af reglerne blev der med lovændringen samtidig indført mulighed for at straffe en overtrædelse af reglerne med bøde, jf. straffuldbyrdelseslovens § 123 b. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at den der forsætligt overtræder straffuldbyrdelseslovens § 51 a, stk. 1 (om besøg), § 55 a, stk. 1 (om brevveksling), § 57 a, stk. 1 (om telefoni), eller § 59 a (om offentlige tilkendegivelser) straffes med bøde. Det følger af stk. 2, at stk. 1, ikke gælder for medier omfattet af medieansvarsloven, herunder mediets ansatte.

#### *4.1.1. Besøg, brevveksling og telefoni (straffuldbyrdelseslovens §§ 51 a, 55 a og 57 a)*

De nye regler i straffuldbyrdelseslovens §§ 51 a, 55 a og 57 a indebærer, at indsatte, der udstår fængselsstraf på livstid eller er idømt forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, ikke uden tilladelse må få besøg, brevveksle eller telefonere i de første 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid, eller indtil den pågældende har været anbragt i forvaring i de første 10 år.

Det strafbare gerningsindhold i straffuldbyrdelseslovens § 123 b er således, at der modtages besøg fra, brevveksles eller telefoneres med personer, uden at den indsatte har indhentet fornøden tilladelse hertil fra kriminalforsorgen.

Det er alene forsætlige overtrædelser, der kan straffes.

#### *4.1.1.1. Tilladelse til besøg af eller brevveksling eller telefonsamtaler med nærtstående*

Det følger af § 51 a, stk. 2, § 55 a, stk. 2 og § 57 a, stk. 2, at kriminalforsorgen meddeler tilladelse til besøg, brevveksling og telefonsamtaler med nærtstående eller personer, som den indsatte havde kontakt til før varetægtsfængslingen. Der kan meddeles tilladelse til besøg, brevveksling eller telefonsamtaler med andre, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Ved nærtstående forstås ægtefæller eller samlevende, børn, børnebørn, forældre, søskende, bedsteforældre, oldeforældre og andre personer, til hvem den indsatte har en sådan tilknytning, at den kan ligestilles med disse familiebånd, jf. forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.3 samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4, 6 og 7).

Det påhviler den indsatte at påvise, at der er tale om en nærtstående. Det indebærer, at det som klar hovedregel er op til den indsatte selv at fremskaffe oplysninger, der kan påvise dette. Der påhviler således som udgangspunkt ikke kriminalforsorgen en forpligtelse til i den forbindelse selv at tilvejebringe oplysninger, der påviser, at der er tale om en nærtstående. Der henvises i det hele til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.3 samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4, 6 og 7).

Hvis der ikke er tale om nærtstående, vil det efter bestemmelserne være afgørende for, om der skal meddeles tilladelse, at den indsatte har haft ”kontakt” til den pågældende før varetægtsfængslingen, jf. punkt 4.4.1.2.

#### ***4.1.1.2. Kontakt***

Begrebet kontakt indebærer, at der skal have været en forbindelse mellem den indsatte og den pågældende person, som den indsatte enten ønsker at modtage besøg fra, brevveksle eller telefonere med. Det er ikke afgørende, hvor lang tid siden der sidst har været kontakt, og at der f.eks. ikke har været kontakt mellem de pågældende i en årrække. Det forudsættes dog, at der har været en indbyrdes dialog mellem den indsatte og den pågældende. Det, at enten den indsatte eller den anden part har taget kontakt uden at have modtaget svar – f.eks. ved at sende et brev eller ved at skrive en besked til den pågældende over internettet uden at have modtaget svar – er således ikke tilstrækkeligt til, at der er tale om kontakt i bestemmelsesens forstand. Det vil i den forbindelse heller ikke være tilstrækkeligt til, at der er skabt kontakt i bestemmelsesens forstand, hvis den indsatte følger pågældende på sociale medier eller lignende. Det vil desuden heller ikke være tilstrækkeligt til, at der er etableret kontakt i bestemmelsesens forstand, at den indsatte blot ved, hvem den pågældende person er, uden at der har været en dialog mellem den indsatte og den pågældende person.

Kontakten skal desuden være opstået før varetægtsfængslingen. For nærmere herom henvises til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.3 samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4, 6 og 7).

Det påhviler den indsatte at påvise, at der er etableret kontakt før varetægtsfængslingen. Det indebærer, at det som klar hovedregel er op til den indsatte selv at fremskaffe oplysninger, der kan påvise dette. Der påhviler således som udgangspunkt ikke kriminalforsorgen en forpligtelse til i den forbindelse selv at tilvejebringe oplysninger, der påviser, at der er etableret kontakt før varetægtsfængslingen. Der henvises i det hele til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.3 samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4, 6 og 7).

#### ***4.1.1.3. Kontakt med offentlige myndigheder mv.***

Straffuldbyrdslovens § 123 b finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor der ikke efter bestemmelserne i § 51 a, stk. 1, § 55 a, stk. 1, eller § 57 a, stk. 1, er krav om tilladelse, eksempelvis hvis der er tale om brevveksling med offentlige myndigheder eller organisationer mv., hvormed den indsatte har ret til

ukontrolleret brevveksling, jf. straffuldbyrdelseslovens § 56, eller hvis der er tale om et besøg eller en samtale efter lovens § 51, stk. 2 eller 3. Se herom forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.3. samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 11).

#### **4.1.1.4. Medvirken**

Straffuldbyrdelseslovens § 123 b finder ikke kun anvendelse over for den indsatte. Også personer inden for eller uden for institutionen der medvirker til overtrædelse af § 51 a, § 55 a, og § 57 a, vil kunne straffes efter bestemmelsen.

Medvirken (eller forsøg på medvirken) til en livstids- eller visse forvaringsdømtes overtrædelse af bestemmelserne om begrænsning af besøg, brevveksling eller telefonering vil eksempelvis kunne foreligge, hvis en nærtstående til en livstids- eller forvaringsdømt forsætligt faciliterer telefonisk kontakt til en person, som den indsatte ikke må have kontakt til uden forudgående tilladelse, og den indsatte ikke har fået en sådan tilladelse.

Medvirken kan endvidere foreligge, hvis en anden indsat hjælper den livstids- eller forvaringsdømte til overtrædelse af bestemmelserne ved at facilitere kontakt mellem den livstids- eller forvaringsdømte og en person uden for fængslet.

Det er forudsat, at kriminalforsorgen fører kontrol med de indsattes kontakt til omverdenen. En person, der møder op ved en af kriminalforsorgens institutioner og ønsker at besøge en indsat, vil således kunne gå ud fra, at kriminalforsorgen vil kontrollere, at den tilstrækkelige tilladelse er til stede, før vedkommende opnår kontakt til den indsatte. På samme måde vil en person, der sender et brev til en indsat med rette kunne antage, at brevet underkastes tilstrækkelig kontrol fra kriminalforsorgens side med, at den indsatte har tilladelse til kontakt med den pågældende, inden brevet udleveres til den indsatte. Det må således antages, at en person, der søger at opnå kontakt til en indsat, f.eks. ved at sende et brev til institutionen attesteret til den indsatte, kun meget sjældent vil have forsat til at opnå kontakt uden tilladelse.

Anderledes vil det derimod eventuelt forholde sig, hvis den udenforstående netop har forsøgt at omgå kriminalforsorgens kontrol. Om tilregnelseskravet er opfyldt i det konkrete tilfælde, vil dog altid bero på domstolenes konkrete bevisvurdering i den enkelte sag.

Der henvises i det hele til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.3 samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 11).

#### **4.2.1. Offentlige tilkendegivelser om forbrydelser (straffuldbyrdelseslovens § 59 a)**

Straffuldbyrdelseslovens § 123 b finder ligeledes anvendelse for overtrædelser af § 59 a, stk. 1. Efter denne bestemmelse må en indsat, der udstår fængselsstraf på livstid eller er idømt forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, ikke uden tilladelse offentligt fremsætte tilkendegivelser om den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstids- eller forvaringsdom for, eller forbrydelser med tilknytning hertil.

Efter § 59 a, stk. 2, meddeler kriminalforsorgen tilladelse efter stk. 1, medmindre tilkendegivelsen bør begrænses for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen eller dennes pårørende, eller for at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen.

Endelig følger det af § 59 a, stk. 3, at en anden fysisk person ikke på vegne af den indsatte offentligt må fremsætte en tilkendegivelse som nævnt i stk. 1, uden at den indsatte efter stk. 2, har fået tilladelse til at fremsætte den pågældende tilkendegivelse.

Det er alene forsætlige overtrædelser, der kan straffes.

#### ***4.2.1.1. Offentligt fremsat***

En tilkendegivelse er efter bestemmelsen fremsat offentligt, hvis fremsættelsen sker over for en større eller ubestemt kreds af personer. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis den indsattes tilkendegivelse fremsættes på et offentligt forum på internettet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den indsatte offentliggør en beretning, et billede eller en lydfil om den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstids- eller forvaringsdom for, på et socialt medie, eller hvis den indsatte offentliggør en video herom på et åbent forum på internettet. Omvendt vil der ikke være tale om en offentliggørelse i bestemmelsens forstand, hvis noget sådant materiale f.eks. sendes til nogle enkelte familiemedlemmer.

Der henvises i det hele til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.3, samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 9).

#### ***4.2.1.2. Tilkendegivelse***

Begrebet tilkendegivelse kan udgøre offentliggørelse af bøger, artikler, lydfiler eller lignende. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en lydfil fra den dømte lægges på internettet, og den omhandler den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstids eller forvaringsdom for eller forbrydelser med tilknytning hertil. Begrebet er ikke udtømmende. Det afgørende er, om der er tale om et redskab eller værktøj, som den indsatte kan bruge til at offentliggøre budskaber, som vedrører den eller de forbrydelser, som den indsatte har fået en livstids- eller forvaringsdom for eller forbrydelser med tilknytning hertil.

Det er i den forbindelse ikke afgørende, hvor stor en del af materialet, som er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde. Det vil eksempelvis være uden betydning for bestemmelsens anvendelse, at det kun er enkelte sider i en længere bog, som vedrører den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstids- eller forvaringsdom for eller forbrydelser med tilknytning hertil. Det afgørende er, om der er offentliggjort et budskab herom af den indsatte.

Der henvises i det hele til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.3 samt de specielle bemærkninger § 1, nr. 9).

#### ***4.2.1.3. Direkte og indirekte omtale***

Det er efter straffuldbyrdelseslovens § 59 a et krav, at tilkendegivelsen skal vedrøre den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstids- eller forvaringsdom for eller forbrydelser med tilknytning hertil. Ved vurderingen heraf vil både direkte og indirekte omtale være omfattet. Ved direkte omtale forstås eksempelvis tilkendegivelser, som vedrører de handlinger, som vedkommende foretog i

forbindelse med planlægning eller fuldbyrdelse af forbrydelsen. Ved indirekte omtale forstås eksempelvis tilkendegivelser om efterfølgende tanker eller rationaliseringer om forbrydelsen.

Der kan desuden opstå tilfælde, hvor den tiltalte, foruden at være dømt for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf på livstid, samtidig er dømt for overtrædelse af andre bestemmelser, som ikke hjemler straf på livstid. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at omtale af sådanne forbrydelser også kræver tilladelse, hvis forbrydelsen har en tilstrækkelig tilknytning til omtalen af den overtrædelse, som hjemler straf på livstid.

En dom for usømmelig omgang med lig, der idømmes i forbindelse med en dom på livstid for drab, vil således som hovedregel have en tilstrækkelig tilknytning til dommen på livstid. En sådan hovedregel vil generelt kunne lægges til grund, hvis den dømte har begået lovovertrædelser, som i et vist omfang knytter sig til den overtrædelse, som vedrører en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid. Omvendt vil eksempelvis et tyveri, der ikke i øvrigt har forbindelse til den overtrædelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, eksempelvis hvis den indsatte i tiden forud for gerningen har stjålet en bil, ikke have en sådan tilknytning, hvilket vil have som konsekvens, at en offentlig omtale af tyveriet ikke vil være omfattet af bestemmelsen.

Der henvises i det hele til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.3 samt de specielle bemærkninger § 1, nr. 9).

#### ***4.2.1.4. Offentlige tilkendegivelser på vegne af den indsatte (§ 59 a, stk. 3)***

Straffuldbyrddelseslovens § 123 b finder ikke kun anvendelse over for den indsatte. Også personer inden for eller uden for institutionen, der medvirker til overtrædelse af § 59 a, vil kunne straffes efter bestemmelsen.

Et sådant tilfælde ville bl.a. kunne forekomme, hvis den indsatte beder en person uden for institutionen om offentligt at viderebringe et budskab, som vedrører den eller de pågældende forbrydelser eller forbrydelser med tilknytning hertil, og den indsatte ikke har indhentet forudgående tilladelse.

Det er en betingelse, at der er tale om en offentliggørelse, der sker på vegne af den indsatte. Det indebærer, at den indsatte skal have bedt den pågældende om offentligt at fremsætte en tilkendegivelse som omfattet af stk. 1, før bestemmelsen finder anvendelse.

Straffuldbyrddelseslovens § 123 b finder alene anvendelse for fysiske personer. Juridiske personer kan således ikke straffes med bøde for medvirken til overtrædelse af bestemmelserne.

Medier, som er omfattet af medieansvarsloven, herunder dets ansatte, kan ikke straffes for medvirken til overtrædelse af bestemmelsen, jf. straffuldbyrddelseslovens § 123 b, stk. 2.

Hvis et sådant medie offentligt viderebringer en tilkendegivelse eller offentliggør materiale fra den indsatte, som vedrører den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstidsdom for, vil mediet eller dets ansatte således ikke kunne straffes efter bestemmelsen.

En sådan viderebringelse vil dog som hidtil skulle ske inden for rammerne af straffeloven og de regler, som medier i øvrigt er underlagt, herunder de presseetiske regler.

Der henvises i det hele til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.3 samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 11).

#### ***4.3.1. Ikrafttrædelse***

Loven trådte i kraft den 1. februar 2022. Hvad angår de relationer, som de livstids- og forvaringsdømte, som er omfattet af loven, har indgået før lovens ikrafttræden, finder reglerne i straffuldbyrldelseslovens § 51 a, § 55 a og § 57 a anvendelse. Således vil der uanset, at der er tale om en person, som den indsatte har haft kontakt med, skulle indhentes tilladelse efter de nævnte bestemmelser. Det er desuden muligt, at kontakt afskæres, hvis der er tale om en person, som den pågældende ikke havde kontakt til før varetægtsfængslingen.

Der henvises til forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021, de specielle bemærkninger til § 2).

### **5. Straf og andre retsfølger**

#### ***5.1. Overtrædelse af straffuldbyrldelseslovens § 123 b***

Efter straffuldbyrldelseslovens § 123 b, straffes den, der forsætligt overtræder straffuldbyrldelseslovens § 51 a, stk. 1, § 55 a, stk. 1, § 57 a, stk. 1, eller § 59 a, stk. 1 eller 3, med bøde.

Det fremgår ikke af forarbejderne til lov nr. 157 af 31. januar 2022 (L 76 af 10. november 2021), hvad bødeniveauet som udgangspunkt bør være.

Anklagemyndighedens bødepåstand i sager om overtrædelse af straffuldbyrldelseslovens § 123 b skal derfor tage udgangspunkt i de af Rigsadvokaten fastsatte vejledende bødetakster, der fremgår neden for under punkt. 5.4.1.

Der kan dog jævnligt være grundlag for at nedlægge påstande om bøder, der er højere - og efter omstændighederne væsentligt højere - end dem, der følger af udgangspunkterne for straffastsættelsen.

Det vil således eksempelvis være en skærpende omstændighed, hvis der er tale om gentagelsestilfælde, hvis overtrædelsen er begået af flere i forening, eller hvor det i den konkrete sag kan lægges til grund, at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk vinding. I så fald må det også indgå, om der kan være grundlag for konfiskation efter straffelovens 9. kapitel. Se nærmere herom i pkt. 5.4.3.

Der kan efter omstændighederne ligeledes være grundlag for at nedlægge påstand om lavere bøder end udgangspunktet for de vejledende bødetakster for eksempel under hensyn til den pågældende personlige eller økonomiske forhold.

Nærmere retningslinjer, herunder indtægtsgrænser for bødenedsættelse, kan findes i Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Strafudmåling (§§ 80-84) under punktet straf og andre retsfølger.

Ved fastsættelsen af de vejledende bødeniveauer har Rigsadvokaten skelnet mellem overtrædelser af straffuldbyrdelseslovens §§ 51 a, 55 a og 57 a og overtrædelser af straffuldbyrdelseslovens § 59 a. Rigsadvokaten har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på de hensyn, der ligger til grund for indførelsen af reglerne samt det forhold, at uretmæssige tilkendegivelser om den eller de forbrydelser, som den pågældende har fået en livstids- eller forvaringsdom for, er rettet mod offentligheden og kan nå ud til en bredere personkreds.

Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

#### ***5.1.1. Vejledende bødepåstande***

Ved overtrædelser af straffuldbyrdelseslovens §§ 51 a, 55 a eller 57 a, jf. § 123 b, skal der i førstegangstilfælde i almindelighed nedlægges påstand om en bøde på **5.000** kr.

Ved overtrædelser af straffuldbyrdelseslovens § 59 a, jf. § 123 b, skal der i førstegangstilfælde i almindelighed nedlægges påstand om en bøde på **7.500** kr.

I andengangstilfælde skal der i almindelighed nedlægges påstand om en bøde, der er **dobbelt så stor** som bøden for en førstegangsovertrædelse.

#### ***5.1.2. Sager hvor der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel***

##### ***5.1.2.1. Konfiskation***

Er der i forbindelse med en overtrædelse af straffuldbyrdelseslovens § 59 a, jf. § 123 b, opnået en økonomisk fordel i form af en fortjeneste eksempelvis i forbindelse med udgivelsen af en bog, indtjening i forbindelse med et interview mv. er udgangspunktet, at denne økonomiske fordel skal konfiskeres.

Dette følger af straffelovens § 75, hvorefter udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb helt eller delvis kan konfiskeres, ligesom der, hvis der savnes fornødent grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte.

I sager om overtrædelse af straffuldbyrdelseslovens § 59 a, jf. § 123 b, hvor det er muligt at dokumentere, at der er opnået en økonomisk fordel, skal anklagemyndigheden således nedlægge påstand om konfiskation af denne eller et tilsvarende beløb.

##### ***5.1.2.2. Bødepåstand fastsat under hensyn til fortjeneste***

Det følger af straffelovens § 51, stk. 3, at der ved fastsættelsen af bøder - inden for de grænser, som hensynet til lovovertrædelsens beskaffenhed og de i § 80 nævnte omstændigheder tilsiger - skal tages hensyn til bl.a. den opnåede eller tilsigtede fortjeneste eller besparelse.

Når der ved en overtrædelse af straffuldbyrdelsesloven er opnået en økonomisk fordel, skal dette således afspejles i anklagemyndighedens bødepåstand.

Dette gælder navnlig i tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage konfiskation, fordi størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel ikke kan dokumenteres. I disse tilfælde skal anklagemyndigheden foretage et skøn over den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel og fastsætte bødepåstanden under hensyn hertil.

### **5.1.3. Medvirken**

Medvirken til overtrædelse af straffuldbyrdelseslovens § 123 b, straffes ligeledes med bøde, jf. straffelovens § 23, stk. 1.

## **6. Efter dom**

Hvis der er idømt en bøde, der væsentligt afviger fra det af Rigsadvokaten fastsatte bødeniveau, uden at der foreligger særlige omstændigheder, bør spørgsmålet om eventuel anke af dommen drøftes med den regionale statsadvokat.

Det skal overvejes, om dommen er egnet til at indgå i anklagemyndighedens Vidensbase.

En dom kan være egnet til Vidensbasen, hvis den belyser strafniveauet eller praksis for rettighedsfrakendelse mv. inden for et sagsområde, eller hvis dommen belyser problemstillinger af generel/principiel betydning for retstilstanden. Samtidig kan en dom være egnet, hvis den vedrører et område, som ikke allerede er dækket på Vidensbasen.

Kun endelige domme må indsendes til Vidensbasen.

## **7. Love og forarbejder**

### **Straffuldbyrdelsesloven - seneste hovedlov**

– Lovbekendtgørelse nr. 1333 af 9. december 2019 – Straffuldbyrdelsesloven

### **Relevante forarbejder**

- Lov nr. 157 af 31. januar 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder)
- L 76 af 10. november 2021 – Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

*Rigsadvokaturen, den 1. juli 2022*

RIGSADVOKATEN

/ Rigsadvokaten